

[Flemming Hansen]

mokratiets adfærd, når vi diskuterer lukkelov og forbrugere. Man må virkelig undre sig over den utrolige arrogance, Socialdemokratiet lægger for dagen, når vi diskuterer forbrugerne og lukkeloven.

Uanset hvilken lovgivning vi diskuterer her i Folketinget, tager Socialdemokratiet patent på at varetage forbrugernes interesser. Det er naturligvis ikke rigtigt, at de har patent på det – vi andre gør det også – men de gør det dog.

Når vi diskuterer medicinpriser, siger Socialdemokratiet, at det er patienternes interesser, de varetager. Det er jo altså også forbrugere. Diskuterer vi konkurrencelov, er det også forbrugernes interesser, de varetager. Det hele skal være åh så gennemsigtigt.

Men når det drejer sig om lukkeloven, blæser Socialdemokratiet simpelt hen forbrugerne en lang march.

Hvor er de kendte socialdemokrater henne, som plejer at varetage forbrugernes interesser? Hvor er fru Tove Lindbo Larsen? Hvor er fru Lissa Mathiasen? Fru Dorte Bennedsen? Hvor er de henne her i lukkelovsdebatten? Jeg har i hvert fald ikke set dem. Jeg spørger bare: Hvor er de henne?

Endelig et par ord om Socialdemokratiets bemærkninger i betænkningen om dets begrundelse for at stemme imod.

Man beklager, at der ikke har været tid til at gennemdrøfte forslag og indvendinger, der er kommet fra deputationer. Det er et fantastisk postulat, hvis man ellers tænker sig lidt om.

Vi har i de 5½ år, hvor jeg har været medlem af Folketinget, diskuteret lukkeloven seks gange. Den ændring, der kommer nu, var med i statsministerens åbningstale i oktober 1988. Der har været en kraftig offentlig debat om lukkeloven, og vi har diskuteret den i 3-4 måneder i Folketingets Erhvervsudvalg. Jeg mindes ikke nogen sag, der har taget så lang tid, og vi har endda taget tilløb til at skrive betænkning seks eller syv gange, men stadig væk udsat det.

Nej, Socialdemokratiet har valgt at sætte sig uden for indflydelse i denne sag, måske fordi det er en lov, der rækker ind i det næste århundrede, og det er jo ikke noget, der er særlig interessant for dette parti.

Eller er det, fordi man alene vil varetage HK'ernes interesser? Det er måske det eneste fagforbund, man endnu har et godt forhold til.

Vi andre glæder os over, at vi nu får fred omkring lukkeloven, at vi ikke skal diskutere lukkelov mere i dette århundrede eller årtusinde. Det tror jeg at detailhandelen, medarbejderne og forbrugerne er godt tjent med.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg havde nær sagt, at jeg kan berolige, men jeg vil nu hellere sige, at jeg kan forurolige hr. Flemming Hansen med, at vi har et ganske glimrende forhold til dansk fagbevægelse, både HK og alle andre. Vi har i øvrigt lige præsenteret en plan, der hedder »Gang i 90'erne«, og som er blevet modtaget meget positivt i fagbevægelsen, men også i mange andre dele af samfundet.

Hr. Flemming Hansen sagde, at man i Skagen kun brugte de to timer af de seks mulige – hvorfor så udvide det til ti? Det var da et underligt underlødigt argument.

Jeg vil gerne sige, at Socialdemokratiet gerne havde medvirket til en modernisering af lukkeloven og taget de relevante hensyn, der kunne tages og skulle tages, men der var ikke mulighed for at ændre et komma i lovforslaget.

Med hensyn til Butikstidsankenævnet har jeg hørt, at hr. Flemming Hansen i Vejle Amt adskillige gange har lovet, at det ville man i hvert fald sikre fra Det Konservative Folkepartis side ville blive opretholdt, så der kunne være en vis orden inden for dette område. Det ville hr. Flemming Hansen garantere. Ikke engang det kunne vi få gennemført. Vi kunne ikke flytte et komma. Regeringen havde på grund af indre stridigheder ikke mulighed for at bevæge sig.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg må altså bede hr. Bjørn Westh høre efter.

Jeg sagde, at i Skagen viste det sig tydeligt, at der ikke er behov for ændring af lukkeloven. Så lader man bare være med at ændre det i Skagen; det er der ikke noget problem i.

Det er i de store byer, hr. Bjørn Westh, hvor man har noget, der hedder – jeg ved ikke, om Socialdemokratiet kender eller husker begrebet – forbrugerne. De har fantastisk langt mellem arbejdsplads, institution og hjem, eksempelvis i København. Der er det vanskeligt for mange at nå at handle, men jeg har accepteret det social-